

Kampeličky „z druhé strany“

V posledních několika měsících se v tisku a ostatních sdělovacích prostředcích objevují články zpochybňující smysluplnost existence družstevních záložen - kampeliček. Vzhledem k tomu, že valná většina těchto článků není zcela objektivní a neinformuje veřejnost o celé problematice, dovoluji si vám předložit několik faktů a postřehů jaksi "z druhé strany".

Častým argumentem, který zdůrazňují kritici kampeliček, je ztrátovost některých z nich. Dočítáme se, že téměř polovina družstevních záložen končí hospodaření ztrátou. Jsou nám podsouvány tradiční bankovní ústavy a autoři těchto článků zapomínají připomenout, že bankovní ústavy končí ztrátou téměř všechny. Zapomínají připomenout kolik miliard korun již musel stát vložit do bankovních ústavů, aby je udržel při životě. Ptáte se kolik stát, tedy nás všechny, stojí provoz kampeliček, kolik peněz ze státního rozpočtu přišlo na podporu fungování kampeliček? Odpověď je jednoznačná. Ani jediná koruna. Paradoxně se celá aféra rozvíříje v době, kdy stát opětovně investuje miliardy korun do bankovních ústavů. Další téma pro kritiku kampeliček je snad ještě úsměvnější tvrzení, že v družstevních záložnách se vyplácejí „velké“ mzdy. Realita je však taková, že ve valné většině ani zdaleka nedosahují úrovně mezd vyplácených v bankovních ústavech, nemluvě o odstupném, které si vyplácejí vrcholoví manažeři bank při jejich odchodu z pracovního místa. Asi největším trnem v oku jsou tisku a ekonomů vysoké úrokové sazby vyplácené klientům kampeliček. Tvrdí, že finanční instituce nemůže dlouhodobě vyplácet tak vysoké úroky. S tímto tvrzením lze souhlasit, nicméně je třeba doplnit, že nemůže vyplácet takové úroky při režijních nákladech, jaké dnes mají banky. Nejsou to však pouze režijní náklady, které nutí banky k tak velkým maržím (rozdíl mezi úrokovou sazbou u vkladů a u úvěrů). Mnohé bankovní ústavy tíží ztrátové úvěry z problematického období na počátku ekonomické reformy. Dalším nepříznivým faktorem je i nízká právní vymahatelnost pohledávek.

Nepopiratelným faktem však zůstává, že některé kampeličky mají ekonomické problémy. Jistě je pravda, že několik kampeliček ukončí svou činnost. Stejně jako ukončilo činnost již několik bankovních ústavů, stejně jako krachují některé podniky. Je to v tržní ekonomice jev normální a ve svém důsledku ozdravuje prostředí. Největším nedostatkem kritických článků dopadajících na adresu družstevních záložen tak podle mého názoru je naprostá neadresnost kritiky a zobecňování závěrů, které navíc vycházejí z minimální znalosti problematiky. Výhodou klienta družstevní záložny je fakt, že má daleko větší možnost zjistit aktuální ekonomickou situaci konkrétní družstevní záložny, má totiž zákonem dané právo na informace o hospodaření družstevní záložny, které je členem. V tomto ohledu jsou většinou pružnější a vstřícnější menší, regionální kampeličky vycházející z filozofie kampeliček fungujících v období První republiky. Představitelé některých větších kampeliček jsou přesvědčeni, že celá tato „protikampeličková“ kampaň je financována z určitých konkurenčních kruhů. Myslím, že není úplně podstatné, zda je série článků a reportáží projevem nepříliš čistých konkurenčních praktik, nebo zda se toto téma stalo prostě populární. Pro mě osobně je nejdůležitější, jak reaguje na takovéto kampaně veřejnost. Možná, že už si začínáme zvykat, že ne vše co se dočteme v novinách a doslechneme v televizi je čistá pravda. Možná, že už jsme se naučili rozhodovat sami za sebe.

Abych se nedopouštěl stejného zobecňování jako ti, kteří mě k tomuto článku vyprovokovali, rád bych zmínil několik údajů o naší kampeličce – 1.úvěrním družstvu Chotěboř. Našich služeb využívá již na 350 klientů většinou z Chotěboře a blízkého okolí. Úrokové sazby vyplácené naší kampeličkou jsou až dvojnásobné, než u obdobných typů účtů u bankovních ústavů a přesto bez nejmenších problémů vytváříme zisk. V loňském roce jsme byly dvakrát a letos jednou podrobeny kontrole z Úřadu pro dohled nad DZ a ani jedna z kontrol neshledala žádné nedostatky ve fungování naší Družstevní záložny. Každý z členů má právo kdykoli se dostavit do sídla družstevní záložny a nahlédnout do zápisů z kontrol, stanov DZ, zákona o Družstevních záložnách i dalších dokumentů týkajících se fungování kampeličky. Naše režijní náklady přepočtené na objem vkladů nedosahují ani 1/5 režijních nákladů udávaných bankovními ústavami. Jsem přesvědčen, že máme své místo na finančním trhu a chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří nám projeví důvěru a pomohli tak vytvořit důstojnou alternativu vůči klasickým bankovním ústavům.

Jaromír Hošek
1.úvěrní družstvo Chotěboř